

Telegraful Român

Organ național-bisericesc

Abonamentul:

Un an 100 Lei. — Șase luni 50 Lei. — Trei luni 25 Lei. — Pentru străinătate un an 180 Lei.

Ziarul apare Marțea și Vinerea

Correspondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», Strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiunilor: un șir peti 2 lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, Strada Mitropoliei Nr. 45.

Școalele bisericii noastre

(=) Congresul național-bisericesc, ca for suprem, s'a rostit în unanimitate, cu prilejul întrunirii sale din toamna trecută, pentru păstrarea școalelor confesionale ale bisericii române de dincoace de munți și pentru egalizarea retribuțiilor învățătoresți fără considerare la caracterul de stat sau confesional ortodox al școlii.

Guvernul statului român procedase cu deplină dreptate când a hotărât să acorde subvențiuni, ca întregire de salariu, pentru învățătorii confesionali. Subvențiile însă, în loc de a fi sporite, în conformitate cu împrejurările, au fost sistate după puțin timp, ear învățătorimea noastră s'a trezit expusă, începând din toamnă, la mari calamități materiale.

În virtutea legilor existente și a autonomiei sale, biserica ortodoxă română din părțile acestea este stăpână de drept a tuturor școalelor sale. Înainte d'a se modifica sau a se desființa autonomia și legile în vigoare, dreptul bisericii nu poate să fie nimicit prin simple ordonanțe, nici prin dispozițiile legilor-decrete.

Consistorul nostru mitropolitan, precum și Consistoriile eparhiale, în conformitate cu hotărârile congresuale, au luat măsurile cuvenite de clarificare, a locurilor cu cădere, asupra drepturilor bisericii în afaceri de cultură și de școală.

Organele bisericești, totdeauna prevenitoare și conciliante față de statul sub a cărui stăpânire au avut fericirea să ajungă,

au cedat numeroși învățători dela școalele confesionale, ca statul să-și poată îndeplini așezămintele școlare de care avea trebuință. Organele bisericești n'au oprit învățătorii săi, — și de multe ori nici chiar pe preoți, — de a trece în slujba învățământului de stat.

Ca răspuns la asemenea atitudine, am văzut că în vremea din urmă s'au executat rechiziționări de școale confesionale prin mijlocirea unor grabnice ordonanțe: Un decret simplu voește să transforme învățământul confesional în învățământ al statului și să continue activitatea școlară, acum la mijlocul anului, în clădirile care sânt proprietatea școlii confesionale. Aceasta însemnează nesocotirea drepturilor asigurate bisericii prin legi, și însemnează tot odată atingerea disciplinei în viața școlară a tinerimii.

Păgubitoare din cale afară este și procedarea, prin care poporul, în multe locuri, este indus în greșala, că prin statificare scapă (?) de sarcinile și jertfele ce trebuie să le aducă pentru școală...

Ce urmări se vor ivi, după astfel de politică școlară, întemeiată pe experimentări și dibuiri, va fi de prisos să repetăm: demoralizarea și anarhia va avea teren potrivit de însemnare, creștere și întărire...

Starea lugubră se poate încă evita, — dacă nu va lipsi cumpătul și buna înțelegere și de-o parte, și de alta, — și dacă autoritatea chemată se va hotărâ în sfârșit să asigure și învățătorilor noștri existența lor materială ca slujitori ai bisericii, cum au fost până acum.

Incheerea cursului pastoral

Inceput la 1 Februar, s'a terminat Vineri în 24. Aceste zile vor rămânea neșterse în amintirea celor vre-o 45 de preoți cari au luat parte statornic la curs, și a căror număr sporea în câte o zi două cu acei ce întâmplător petreceau prin Sibiu. Insufletirea, pe care I. P. Sfințitul nostru Mitropolit *Nicolae* a știut să o toarne în suflete pentru marea misiune a preotului, va rămânea o putere vie, un izvor de îndemn statornic la lucrul Domnului în mijlocul oamenilor. Orientările noi de viață religioasă, adâncirea în sfânta Scriptură, îndrumările în procedura față de sectari, luminile revărsate asupra raportului dintre biserică și credincioși, pildele de apărare și osteneală nepregetată pentru înălțarea ortodoxiei noastre, însoțite pas de pas de legătura lor cu viața practică din zilele noastre, vor fi tovarăși credincioși, sprijinitori neprețuiți în opera de mântuire a sufletelor, pe care e chemată să o îndeplinească preoțimea.

Meditațiile religioase și exercițiile spirituale au luminat lăturea intimă, lăuntrică a vieții preotului. În chip firesc ele au dus la înălțarea manifestare religioasă a mărturisirii în corpore și a cuminecării dintr'o pâine și dintr'un potir a celorce aproape 4 săptămâni și-au hrănit sufletele cu învățătura și pilda vieții Domnului nostru Iisus Hristos.

În ziua din urmă, Vineri, după slujba de mulțămintă către Domnul, oficiată de I. P. S. Sa mitropolitul, care ne-a ajutat să facem acest început de nouă întocmire folositoare în biserica noastră românească, s'a făcut încheierea cu cântări religioase și cu frumoasele îndemnuri ale I. P. S. Sale, date în ceasul despărțirii.

Apoi fiecare a plecat la ale sale, hotărât din parte-i să facă să rodească în câmpul larg al activității sale sămânța aleasă pe care o ducea în suflet.

FOIȘOARA

România

Sub auspiciile M. Sale Reginei *Maria* se va publica o carte despre România, din care se vor trimite suveranilor și tuturor șefilor marilor puteri mai multe exemplare în amintirea căsătoriei principesei *Mărioara* cu regele *Alexandru* al sârbilor, croaților și slovenilor.

Suverana noastră a scris, pentru această carte, următoarea poetică prefață:

O, Românie, tu țara mea de adopție, țara bucuriilor și a sfârșitului mele!

Ecoul numelui tău, care pentru mine umple spațiul, ar trebui, pare mi-se, să răsună în toate inimile ca într'a mea.

M'am dat ție; tu ești scopul și rațiunea mea de a fi; bucuriile tale sânt ale mele, ca și necazurile. Din marele tău vis am făcut visul meu; cinstea ta este a mea; ambițiunile tale le-am înțeles; am încredere în mărirea ta și vreau să merg cu tine întru întîmpinarea ei.

Vin de departe, — a fost o vreme când nu eram pe pământul tău decât o străină. Acum

ți aparțin așa de mult, încât îmi pare că nici odată piciorul meu n'a călcat alte drumuri decât ale tale.

Farmecul tău e mare și e de nepătruns, o Românie! Acela care vine la tine, mai vine și altădată și mereu.

... Și aș vrea la rândul meu ca vocea mea să se înalțe ca să vorbesc de tine, — de tine așa cum te-am cunoscut, așa cum te-am simțit, așa cum ai fost pe când confundam viața mea cu a ta, dându-ți din inima mea, din sufletul meu și din lacrimile mele.

La prima vedere drumurile tale mi-au părut prea lungi și prea prăfuite; prea strălucitor soarele tău. Mă oboseau spațiile tale fără margini pe mine care veneam dintr'o țară de ceață. Visam umbră și poteci mergând spre pășuni, care vor fi verzi, nori pe cer.

Pe urmă, încet-încet, m'ai învăluit cu farmecul tău. Incepeam să înțeleg și să iubesc vastele tale zări, drumurile tale care taie suprafața pământului și merg drept către soare-apune, — ca și cum pentru ele nu puteau fi alte drumuri.

... Am încercat să pătrund până în tainele sufletului tău, se înțeleg și mândria ta, și rezervele tale, și istoria trecutului tău și a celor cari ți-au fost dragi, — aceia cari te-au călăuzit înaintea mea.

Hordele care te-au călcat au putut să te mortifice și să-ți devasteze țarina, — vântoșia rasei tale a sfidat toate vrășmașiile, fără ca nici o tiranie sângeroasă, nici o năvălire străină să izbutească vre-odată a stingheri puterea ta și îndârjirea voinței tale de a fi. Neînfrânați, feciorii tăi reclădeau ceea ce fusese distrus, însămanțau la loc ceea ce fusese devastat, mai răbdători ca vremea însăși, mai tari ca fatalitatea.

Cu toate acestea, cu toată aparenta ta mulțămire materială și propășirea ta evidentă, un vis dormita în inima fiecăruia din feciorii tăi, acelaș vis de aur al unei speranțe dragi...

Căci aveam, dincolo de granițele noastre muntoase, frați cari vorbeau aceeaș limbă, cari îmbrăcau acelaș port, cari se rugau la fel cu ai noștri, — și aceste granițe nu trebuiau să dispară, și mâinile lor să se unească de mult cu ale noastre?

Pentru ordinea și siguranța publică. Ministerul de interne a primit informațiuni, că în unele regiuni, din cauza pasiunii ce se pune în lupta electorală, partizanii diferitelor partide angajează discuții care adesea trec în acte de violență. De aceea ministerul a dat prefectilor de județe o circulară, în care prefectii sânt invitați să dea severe și urgente ordine subalternilor, să vegheze ca ordinea și siguranța publică să nu fie turburată, având prefectii să intervină cu toată autoritatea, de câteori va fi cazul, să împiedice deslănțuirea actelor de violență.

Caracterul preoțesc

(Fine)

Iar Domnul, pe care îl reprezintă preotul în mijlocul credincioșilor în mod văzut, în cuvintele de la Ioan citate mai sus a zis: «nu caut voia mea, ci voia Tatălui, carele m'a trimis». Și deci rămânerea întru Hristos consistă: întru a ne forma și nobilita inima astfel, ca în modul nostru de gândire și acțiune să se vadă, și cunoască modul de gândire și acțiune al Domnului și al sfintei lui evanghelii, iar mijloacele, prin cari preotul își poate nobilita inima, și-și poate forma modul de gândire și acțiune în spirit creștinesc, și în spiritul dominant al preoției, sânt: rugăciunea, studiul neîntrerupt al sfintei scripturi și al dezvoltării istorice a bisericii, privegherea și lucrul neobosit întru împlinirea cât mai exactă a funcțiilor pastorale în și afară de biserică.

«Întru Hristos — zice sf. Ambrosiu (de virg. c. 16) avem toate. Dacă vrei să te vindec de rane — El este medicul. Dacă faptele rele îți apasă conștiința, — El este dreptatea. Dacă ai lipsă de ajutor, — El este puterea. Dacă te temi de moarte, — El este viața. Dacă fugi de întunec, — El este lumina. Dacă cauți cerul, — El este calea. Dacă ai lipsă de mâncare — El este hrana».

Al doilea moment decizător întru formarea caracterului preoțesc este: *direcțiunea bisericii*, sub care înțelegem: modul, în care s'a manifestat în decursul veacurilor, dela început și până în ziua de astăzi, *viața și dezvoltarea istorică a bisericii*, și modul de gândire și acțiune, prin carele organele bisericii: clerul și poporul a contribuit din partea lor cu ajutorul și conducerea Duhului sfânt la organizarea și dezvoltarea ei, ca organism viu și văzut și modul, în care a lucrat biserica la dezvoltarea popoarelor în spirit creștinesc pe toate terenele vieții, iar mijlocul, prin care ne putem însuși direcțiunea bisericii este studiul neîntrerupt al istoriei bisericești, și al vieții și activității pastorale, dezvoltate în decursul veacurilor de bărbații aleși ai ei.

Aici trebuie să adaug, că nimenea nu poate fi preot bun, dacă nu și-a luat de model al vieții și activității sale pastorale pe unul dintre sfinții părinți Sf. Ioan Chrisostom a fost un bărbat și preot, pe care alături cu studiul profund al stei scripturi și al naturii și vieții omenești îl caracterizează: blândețea, smerenia

și o muncă neobosită pentru înaintarea bisericii. Aceste virtuți și le-a însușit sfântul Ioan Chrisostom prin studiu profund al vieții și activității pastorale a sfântului apostol Pavel.

Biserica Domnului este o instituție pozitivă, cu o direcțiune stabilită, care s'a dezvoltat și continuă a se desvolta prin sine însăși, din propriile sale principii, și deci forța preotului nu consistă întru a afla și descoperi *principii nouă*, ci întru a-și forma inima prin studiul principiilor evanghelice și prin punerea în aplicare a acestor principii după modelul și în direcțiunea observată de bărbații aleși ai ei.

Pentru a putea aprecia valoarea cea mare pe care o are pentru dezvoltarea și formarea caracterului preoțesc studiul trecutului bisericii și însușirea ce o au bărbații cei mari ai trecutului, cităm aici un scriitor profan, și anume pe Smilles, care în opul său «Character» (pag. 45) zice următoarele: «este de mare însemnătate pentru o națiune, dacă are un trecut măreț, asupra căruia poate să repricească, pentru-ca prin amintirea faptelor mari și a suferințelor, prestate cu noblețe de către bărbații trecutului se *susține*, se *ajută*, se *luminează* și se *înălță* viața prezentului. Viața națiunilor, ca și a oamenilor singuratici este o *comoară mare de experiențe*, care bine folosită, devine izvorul tuturor îmbunătățirilor și progreselor sociale. Națiunile, ca și oamenii singuratici se luminează și se întăresc prin încercări și necazuri, și cele mai frumoase capitole în istoria lor sânt acelea, în cari se descriu suferințele, prin cari li-s'a format caracterul. Iubirea de libertate și iubirea de patrie au putut produce mult bine în lume, binele cel mai mare s'a produs însă prin *cerări și suferințe prestate cu noblețe*».

Aplicând aceste zise ale lui Smilles la obiectul de care ne ocupăm, constatăm, că nici un fel de instituție, și nici un fel de idei nu a trecut prin atâtea suferințe, și nu a avut atâtea martiri, precum a avut religionea și biserica creștină. Și deci studiul acestor suferințe și jertfe de sânge prestate cu cea mai mare abnegațiune, este cel mai însemnat mijloc pentru-ca preotul să și poată însuși direcțiunea bisericii, și să-și poată forma caracterul preoțesc.

Firul caracteristic principal în descoperirea dumnezească este: *iubirea cea nemărginită a lui Dumnezeu față de neamul omenesc*. Și deci este natural, că preotul numai întru atâtea manifestează faptele, că posedă caracter preoțesc, întru-cât și-a însușit modul de gândire și acțiune exprimat în cuvintele Mântuitorului: «nu caut voia mea, ci voia Tatălui meu», întru cât și-a însușit direcțiunea bisericii, manifestată în decursul veacurilor prin bărbații aleși ai ei, și întru-cât din fiecare acțiune a sa se vede, și se cunoaște o *iubire nemărginită*, împreună cu chiar și cu jertfirea vieții sale față de parohienii săi și față de înaintarea lor în spirit creștinesc.

«Iubirea — zice Fulgențiu — a fost arma sftului arhidiacon Ștefan, prin iubire a biruit dânsul în tot locul. Conduc de iubirea lui față de Dumnezeu și-a dat corpul său evrei-

lor, ca să-l ucidă cu pietrii, și condus de iubirea față de deapropoale, și-a însuș puterea de a se ruga pentru cei-ce aruncau cu pietri întru-insul. Prin puterea iubirii a triumfat dânsul asupra lui Saul, carele-l gonea, și a făcut din gonitoriul său Saul, un împreună viețuitor al său în Ceriuri. Prin iubirea sa cea sfântă și neobosită a știut să câștige pentru viața și fericirea vecinică pe aceia, pe cari nu i-a putut întoarce la credință prin sfaturi și admonițiune. Iubirea este izvorul tuturor bunătăților, iubirea este arma cea mai puternică a creștinismului și calea, carea împreună pe om cu Ceriul. Cel ce este condus în modul său de gândire și acțiune de iubirea creștinească nu poate rătați nici odată, și nu se poate teme de nimic, pentru-că iubirea îi arată calea cea adevărată, îl apară, îl păzește și-l conduce cu siguranță la ținta, pe care o urmărește prin viață».

În lume și între oameni se arată gradul cel mai însemnat de iubire, în iubirea și inima, ce o are, și dovedește mama față de fiii săi. Caracteristica acestei iubiri de mamă este, că mama nu cunoaște oboseală, când este vorba de a îngriji și a păzi pe fiul său bolnav, mama nu cunoaște nici un fel de piedecă, și nici un fel de greutate atunci, când este vorba de creșterea, bunăstarea și înaintarea fiilor ei.

Un *părinte* al poporului este preotul în mijlocul lui; ear părinția lui se simte și se cunoaște, dacă din întreg modul său de gândire și acțiune se va vedea, că preotul în îngrijirile spirituale, pe cari este chemat să le dea poporului, este condus de aceeași iubire, de care este condusă mama întru creșterea și îngrijirea fiilor ei.

Iubirea mamei față de fiii ei este ceva natural, pentru-că această iubire până la un grad anumit o vedem și în lumea animalică. Dar iubirea mamei nu este numai un act natural, ci la mama creștină este mai mult, este o chestiune de conștiință, este un act moral. Mama creștină iubește și îngrijește de fiii ei nu numai condusă de un instinct natural, ci condusă de credință, că odată va fi chemată să dea seamă de creșterea, viața și viitorul lor înaintea lui Dumnezeu. Ear această conștiință, conștiința răspunderii de soartea și viitorul fiilor ei, îi potentează iubirea naturală, și o face ca să nu cunoască piedeci, când este vorba de îngrijirea cu care este datoare în educația fiilor ei.

Aplicând această iubire de mamă asupra iubirei, pe care trebuie să o aibă preotul față de parohienii săi, constatăm, că este și ar fi să fie natural, ca preotul să fie condus în modul său de gândire și în toate acțiunile sale de iubirea față de parohienii săi, deoarece păstorul bun se cunoaște după starea în care i se găsește turma, preotul bun după starea în care i se găsesc credincioșii.

O astfel de iubire nu s'a vădit în cursul veacurilor de suficientă; ci adevărata iubire față de popor o putem vedea și afla în măsură deplină numai la acei bărbați ai bisericii, cari în săvârșirea funcțiilor spirituale au fost conduși de credința în Dumnezeu, de credința în divinitatea Mântuitorului Hristos, de credința în divinitatea descoperirii dumnezeiești, de credința în divinitatea bisericii și de credința în divinitatea instituției preoțești.

Prin urmare din iubirea, și numai din iubirea pe care o manifestează faptele preotul față de parohienii săi, și față de dezvoltarea lor în spirit creștinesc se arată, și vedește faptele *credința preotului în divinitatea instituției pe care o reprezintă*. Numai din această iubire și din ceea ce lucrează dânsul, condus și inspirat de ea, se vede și se cunoaște întru cât și-a format și posedă un *caracter preoțesc*, demn de pozițiunea pe care o ocupă în societatea omenească, și de Domnul cerului și al pământului, pe care a luat angajamentul a-l reprezenta în mod viu și văzut pe acest pământ.

Nu încapă nici cea mai mică îndoială, că greutatea multe și un leghion de dușmani, în timpină preotul în exercițiul misiunii sale. Dar credința în Dumnezeu și credința în divinitatea misiunii, pe care este chemat a o realiza, dacă este însoțită de iubirea față de popor, nu cunoaște nici un fel de piedecă, nici un fel de greutate, pe care să nu o poată cu spor și succes birui. Ear ca dovadă despre posibilitatea biruinții, ne servesc toți bărbații mari ai bisericii, — începând dela apostolii Domnului și până în ziua de astăzi.

Iubirea față de popor este deci *semnul și siguranța faptică despre existența și realitatea caracterului preoțesc*.

Acest vis de unire pe care o generație o transmitea alteia, al cărei ecou se găsea în fiecare doină, care-și avea rădăcini adânci în toate conștiințele, feciorii tăi au umplut și inima mea. Ei m'au făcut să trăiesc în această dorință, până ce a devenit al meu ca și al lor, — și mă întreb câte odată care ar fi suveranul blagoslovit căruia i-ar fi dat să înfăptuiască acest ideal prea mare, prea luminos, prea minunat, ca să nu fie decât o lucire mult de asupra zărilor zilelor noastre.

Și totuși! Cât a fost mai aproape decât îl credeam! Și a sosit pe neașteptate în marea zi dincolo de lacrimi și de teroare, uimindu-ne cu orbitoarea lui lumină.

Atunci te-ai înălțat o Românie! scoasă din liniștita ta siguranță, la înălțimea patriotismului tău tradițional, spre a te arunca într-o luptă mai grozavă decât toate acelea pe care le înregistrase istoria până acum.

...In adevăr, o, Românie! mai mult ca ori când ți-am fost numai în ceasul acela, sufletul sufletului tău, pulsul tău bătea în mine, sângele tău era al meu. Îți trăiam speranțele, mă

temeam de temerile tale, sufeream suferințele tale, plângându-ți lacrimile și sângerând prin rănile tale.

Morminte acoper lumea, acoper pământul acelora cari au fost aliații noștri ca și al nostru, — morminte ale acelora cărora datorim libertatea. Nu le uita, o țara mea! nu uita tinerele vieți jertfite, locurile tale goale la atâtea mese; nu uita sângele care roșea câmpiile tale, pădurile, munții și gârlele tale, ah! nu-l uita!

Și acum, o poporul meu! e vorba să clădim. Temeliile sânt aici la noi, marea operă e începută. Clădește, clădește! Să înlăturăm orice luptă, să ne strângem în acea unitate sfântă pe care am cumpărat-o cu sângele nostru și care va face puterea noastră. Peatră cu peatră clădește viitorul; cu îndrăzneală, cu încredere, mergi înainte, — dar ca să fie indestructibilă clădirea pe care o înalți, nu uita nici odată inimile, nenumăratele inimi, peste care ai așezat pietrele ei!

Maria

Regina României

Preotul care își iubește credincioșii, și care este conștuit de divinitatea misiunii sale, nu se poate să nu simpatizeze și să nu trăiască în deplină armonie cu colegii săi preoți, și să nu susțină legătura canonică cu forurile și corporațiunile bisericești.

Pentru ce?

Pentru că preotul condus și inspirat de aceste sentimente, vede în fiecare coleg al său un împreună lucrător și împreună slujitor al altarului Domnului, iar în forurile și corporațiunile bisericești vede întrupată voința evangheliei, menită a susține unitatea și a conduce mersul bisericii și poporului în spirit creștinesc, în spiritul evangheliei.

Caracterul preoțesc, ca și caracterul în genere se formează prin luptă îndelungată cu piedeci și greutăți de tot soiul; iar semnele din cari i se cunoaște existența și realitatea, sânt: iubirea față de popor, iubirea față de colegi și susținerea legăturii canonice cu forurile și corporațiunile bisericești.

«Întru aceasta vă veți cunoaște, că sânteți ai mei, dacă veți avea dragoste între voi».

Citind ziare

Despre menținerea școalelor confesionale în Ardeal, ca instituții de mare importanță pentru viitorul țării, se exprimă în G. Tr. din Brașov un «profesor pensionat» în următoarele:

Aceste școli au dat roade binecuvântate și dau și astăzi absolvenți nu numai bine pregătiți, dar cu un fond sufleteș curat, — comoară pe care o păstrează toată viața lor. Educațiunea morală în școalele confesionale a fost bază puternică pentru păstrarea unui suflet cinstit și demn în tinerețea românească, — dând sub raportul acesta, față de școalele din vechiul regat, bărbați mult mai bine pregătiți pentru viața socială. Liceul din Brașov, de pildă, a dat străluciți cetățeni, cari s'au ilustrat pe terenul literar, politic și științific. Tinerii cari porneau la lupta vieții de pe băncile școalelor confesionale au fost, de netăgăduit, superiori absolvenților liceelor din vechiul regat, — mai ales pe vremea *bacalaureatului*, când rămâneai ades uimit de puțină pregătire a acestora. Dar superioritatea cea mare a acestor școli este tocmai *educațiunea sufletului*, cea ce aproape a lipsit școalelor de stat din vechiul regat. De suflet nu s'a prea avut grijă, și generațiile au crescut cu un dor de îmbogățire și de repede priciposeală, influențate de un acut arivism, gata să nu țină seamă de morală; — această lipsă gravă a școalelor vechi românești de peste munți a pus-o într-o inferioritate vădită față de Ardeal. Tocmai astăzi când avem mai multă nevoie de o sănătoasă educație sufletească pentru îndreptarea moravurilor societății românești, ca profesor bătrân sfătuiesc să nu se caute o repede statificare a școalelor confesionale, ci: Statul să le ajute să poată avea un corp didactic core-spunzător situației culturale de astăzi.

Știrile zilei

Căsătoria Principesei Marioara cu Regele Alexandru se va face în ziua de 4 Iunie 1922 la Belgrad. În vederea acestui eveniment, se fac mari preparative în capitala Jugo-Slaviei. Populația regatului jugo-slav pregătește splendide daruri, care vor fi oferite viitoarei Regine la nuntă.

Numire de prefect. Abzicând dl Dr. Eugen Piso din postul de prefect al județului Sibiu, dl ministru de interne a numit de prefect pe dl *Ioan Henteș*, fost consilier la secretariatul general din Cluj.

Serbările de încoronare la Alba-Iulia se vor ține, cum se vestește, în 15 August vechi a. c. data intrării României în război.

† **George Popovici**, fost protopop în Siria și asesor referent în consistorul dela Arad, a încetat din viață în 21 I. c. în comuna Miniș. Adormit în Domnul fusese fruntaș între membrii clerului din eparhia Aradului și a participat la toate lucrările culturale și politice ale neamului său. Odihnească în pace!

Inspector pentru școalele primare și normale. Dl ministru al instrucțiunii publice, prin actul din 8 Februar a. c. Nr. 5924 a numit pe dl profesor dela școala normală «Andrei Șaguna», *Dr. Nicolae Regman*, inspector general al învățământului primar și normal din circumscripția Sibiu.

Averile fondului bisericesc ortodox român din Bucovina au fost trecute în mod provizor, până la aducerea legii de unificare bisericească, din administrarea bisericii în cea a statului.

Alegeri pentru parlament. Biroul electoral central al județului Sibiu, pentru a executa decretul regal privitor la alegeri, comunică următoarele: În toate circumscripțiile urbane și rurale, precum și în toate secțiile de votare de pe teritoriul județului nostru Sibiu și a orașului Ocna-Sibiului, s'au fixat: I. Alegerile pentru Adunarea deputaților pe *Luni și Marți* în zilele de 6 și 7 Martie 1922. II. Alegerile pentru Senat pe *Joi și Vineri* în zilele de 9 și 10 Martie 1922. — Referitor la statorirea birourilor de alegere, secțiunilor de votare și localurilor de alegere, se dau amănunte în afișe speciale.

Dela logodna Principesei Maria cu Regele Alexandru dăm următoarele amănunte: Mitropolitul primat a oficiat logodna rostind formula: Logodește-se robul lui Dumnezeu regele Alexandru cu roaba lui Dumnezeu principesa Maria. Formula a fost repetată de trei ori în limba slavonă veche. Conform obiceiului sârbesc, mitropolitul înaintea rugăciunii logodnei a legat cu câte o batistă albă de mătăasă ochii celor doi logodnici, care și-au strâns mâna dreaptă în semn de recunoaștere a fericitului eveniment. După aceea a urmat binecuvântarea colacului, earăș obicei sârbesc. Făina din care a fost făcut colacul, fusese trimisă din Sârbia și transformată în casa logodnicei într'un colac mare, deasupra cărui erau așezați față în față doi porumbei de pâne. Mitropolitul primat a rugat pe Dumnezeu atunci să dea roade din belșug Jugoslaviei și României, spre îndestularea supșilor acestor două țări, apoi a stropit colacul cu vin și sare, servindu-l mirilor cu următoarele cuvinte: «Precum această pâne nu poate fără sare, așa să nu puteți și voi unul fără altul până la moarte».

Cununie. Dl *Maximilian G. Dopp*, mașinistul tipografiei noastre, și-a serbat cununia sa religioasă cu d-șoara *Marioara Pinciu*, în 25 Febr. a. c., în biserica ort. rom. din Sibiu, sub. Iosefin.

Sași și alegerile. Consiliul poporal sâsesc pentru Ardeal, în ședința sa din 22 I. c. ținută în Sibiu, a statuit în mod definitiv atitudinea poporului sâsesc cu raport la apropiatele alegeri parlamentare: În cercurile electorale, cu majoritatea sâsească de alegători, se vor pune *candidați sași*; iar în cercurile, unde alegătorii sași sânt în minoritate, au să fie sprijiniți *candidații partidului liberal*.

Procesul ucigașilor avocatului din Făgăraș, Dr. Șenchea, omorât în 1916 la intrarea în război a României, se debate acum la tribunalul din Brașov. Acuzat este avocatul din Făgăraș Dr. *Taglicht*. Au fost ascultați până acum mai mulți martori, între cari doamna văduvă Șenchea și fiica sa. Debaterile sânt urmărite cu viu interes.

† **Nicolae Rusu** paroh ort. român în Veseud (prot. Mediaș), după grele suferințe, împărțit cu sfintele taine, a adormit în Domnul Joi, în 23 Februar 1922 la ora 8 dimineața, în anul al 45-lea al etății sale. Osemintele defunctului s'au așezat spre odihna de veci în grădina bisericii, Duminecă, 26 I. c. la 12 ore m. Odihnească în pace!

Expoziție industrială în Sibiu s'a deschis zilele acestea în sala dela fostul restaurant «Grădina Poporului», strada Armbruster. Sânt expuse mobile de toate categoriile, începând dela bucătărie până la salonaș. Lucru solid, de cea mai bună calitate. Expoziția este deschisă zilnic, între ora 9—12, și 2—6. Intrarea gratuită.

Convocare. În conformitate cu art. 32 din statutele Cercului Militar Civil din Sibiu, se convoacă Adunarea Generală a tuturor membrilor Cercului, pentru ziua de 1 Martie n. a. c. ora 18 în saloanele Cercului. La ordinea zilei: 1) Darea de seamă a anului expirat asupra Ad ției Cercului. 2) Procesul Verbal încheiat de Comisiunea de Cenzori asupra gestiunii anului expirat. 3) Fixarea bugetului pentru noul an. 4) Alegerea noului Comitet. 5) Alegerea a 3

Cenzori și 3 supleanți. 6) Diferite propuneri eventuale prevăzute de art. 37. În consecință sunteți rugați a lua parte la această adunare generală. Conform art. 34 din statute, binevoiți a cunoaște, ca la adunarea generală, trebuie să participe cel puțin $\frac{1}{3}$ din membri Cercului. Dacă la prima convocare, nu se va întruni numărul necesar de membri, atunci va avea loc, la 8 Martie a. c., o nouă adunare, care se va ține și va hotărâ, cu orice număr de membri cari vor participa. Comitetul cercului.

(ss) *Dr. O. Russu*.

Succesul unei românce în Italia. Ziarele italienești aduc vestea că la Teatrul Metastasio din Prato (Toscana), a debutat cu succes puțin obișnuit, cântăreața română, *Letiția Anușca* din Sibiu. Pentru debutul d-rei Anușca i s'a încredințat rolul «Ameliei» din *Un Ballo in maschera*. «Dotată cu un frumos timbru, — scriu ziarele — și cu o puternică extensiune de voce, d-șoara Anușca s'a achitat cu mult brio de rol, mai ales în dificila parte din actul al III, în care publicul transportat, a aplaudat-o, la scenă deschisă, cu un entuziasm nemărginit».

Impotriva Micei Înțelegeri se continuă, din partea dușmanilor săi, cea mai întinsă propagandă. Cel mai recent atac este al președintelui Academiei maghiare, dl Albert Berzeviczy, care în *Revue de Hongrie*, — scrisă în deosebi pentru cei ce nu cunosc stările Europei orientale și centrale, — afirmă ca tratatul dela Trianon lovește interesele civilizației europene, pentru că statele succesoare monarhiei austro-ungare au suprimat o multime (!) de școli începând dela universități până la școalele inferioare, și au expulsat (?) profesorii. În sprijinul acestei afirmări, dl Berzeviczy nu aduce nici un fapt documentat; spune însă că polonii, cehoslovacii, românii și iugoslavii sânt inferiori (?) în cultură în asemănare cu poporul maghiar. Dacă «superioritatea» culturală ungurească ar fi reală, ar trebui să vedem înrăurirea ei binefăcătoare asupra popoarelor vecine cu Ungaria, — ceea ce nici cel mai mare prieten al maghiarilor n'o poate arăta. Ziarele noastre, care apar în limba franceză, nu vor rămânea nepăsătoare în fața calomniilor din *Revue de Hongrie*.

E regretabil că unul din organele de publicitate din Ardeal combate și astăzi întocmai ca pe timpul dominației maghiare. Eată cum, în anul Domnului 1922, în al patrulea an al desrobirii naționale, se vorbește poporului: «Pe preoții voștri lăsați-i, ca pe niște oameni cari au trădat partidul național și v'au lăsat dușmanului. În bisericile unde sânt acești preoți, să nu vă mai duceți. banul vostru să nu-l mai dați lor, ci lăsați i să rămână singuri». — Noi am fi de părere, că partidul național nu este atât de slăbit, ca să aibă trebuință, în luptele sale electorale, de asemenea arme detestabile.

Membri fondatori la «Reuniunea meseriașilor români din Sibiu» s'au înscris: Lazar Hedu, măestru zidar diplomat, Sibiu, George Bucsbaum, conducător de atelier zugrav, Sibiu, și George Chirca, măestru brutar, Alexandria. *Comitetul*.

Poșta redacției

Dlui I. D. în P. Astfel de anunțuri nu se pot publica în ziarul nostru.

Banca Centrală pentru industrie și comerț s. a. Cluj

Se aduce la cunoștința Domnilor acționari, că distribuirea acțiunilor definitive din *Emisiunea II-a* s'a început.

Distribuirea se face contra titlilor provizorii la *Centrala din Cluj*, strada Regina Maria Nr. 1, Sec. emisiuni.

Deținătorii de titlii prov. asupra acțiunilor din Emis. II-a, cari doresc a ridica acțiunile definitive la *Filiala din Sibiu* a sus zisei bănci, sânt invitați a depune titlii prov. la casieria acestei filiale din str. Cisnădiei Nr. 7 et. II, de unde se vor transpune la Cluj spre a ni se trimite acțiunile definitive.

(27) 2—2

Direcțiunea.

Se caută o casă cu 6—8 odăi, cu puțină grădină, întru cât se poate în centrul orașului. Vânzătorii sânt rugați a se adresa la Tipografia arhidiecezană, str. Mitropoliei Nr. 45.

Nr. 15/922

(30) 1-3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. I Abrudsat, în protopopiatul Abrudului, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreunate cu acest post sânt cele fasonate în coala B pentru întregirea venitelor dela stat.

Ceice doresc a ocupa acest post își vor înainta cererile de concurs subsemnatului oficiu protopopesc în termenul arătat și se vor prezenta pe lângă observarea dispozițiilor reglementare, în vre-o Duminică sau sărbătoare pentru a face cunoștință cu poporul.

Oficiul protopresbiterial ort-rom al Abrudului în înțelegere cu comitetul parohial.

Abrud, 27 Ianuar 1922.

Petru Popoviciu
protopop

Nr. 577/1921 Prot.

(32) 1-3

Concurs repetit

Pentru întregirea parohiei de cl. I-a Iclandul-mare cu filia Budiul-de-câmpie, devenită vacantă prin moartea parohului Vasile Hodoș, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele sânt cele fasonate pentru întregirea dela stat satorite în coala B.

Concurenții au să-și aștearnă cererile înscrise, cu observarea normelor în vigoare, în termenul arătat, subsemnatului oficiu protopresbiterial și până în 8 zile înainte de alegere, — după prealabila încunoștințare a protopresbiterului — să se prezenteze înaintea alegătorilor pentru a cânta, respective a oficia și cuvânta.

Târgu-Murăș, 6 Noemvrie 1921.

Oficiul protopresbiterial în înțelegere cu comitetul parohial.

Stefan Russu,
protopop.

Nr. 10/922

(24) 2-3

Concurs

Pentru întregirea parohiilor vacante Bahnea și Suplac, ambele de clasa III, se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele sânt cele fasonate în coala B. pentru întregirea salariului dela stat.

Doritorii de-a ocupa vreuna din aceste parohii să-și aștearnă rugărilor înzestrate cu documente în regulă subsemnatului oficiu protopresbiterial în termenul deschis, iar pe lângă observarea dispozițiilor regulamentare să se prezinte în vre-o Duminică sau sărbătoare la biserică spre a face cunoștință cu poporul.

Cetatea de baltă, la 12/1 1922.

Oficiul protopopesc ort.rom. al tract. Târnava în înțelegere cu comitetele parohiale respective.

Nicolae Todoran
protopresbiter

Nr. 26 - 1922

(23) 2-3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa a II-a Sâmbăta-de-sus-răsăriteană, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele sânt cele fasonate în coala B. pentru întregirea dela stat.

Cererile concursuale să se trimită subsemnatului oficiu protopopesc, având concurenții a se prezenta, cu autorizarea subsemnatului, în vre-o Duminică sau sărbătoare la biserică.

Făgăraș, 25 Ianuar 1922.

Oficiul protopresbiterial român ortodox în înțelegere cu comitetul parohial.

Nicolae Borzea
protopop

Nr. 74-1922.

(22) 3-3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa primă Codlea, protopresbiteratul Branului, prin aceasta

se publică concurs, cu termen de 30 de zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreunate cu acest post sânt cele satorite în coala B.

Alegândul paroh este îndatorat a ceda cuartirul parohial, la caz că se va hotărâ ca pe acel teren să se zidească biserica, având comitetul și în acest caz să se îngrijească pentru alt cuartir corespunzător.

Doritorii de a ocupa acest post să-și înainteze cererile de concurs, înscrise conform normelor în vigoare, subsemnatului oficiu protopresbiterial, în termenul deschis, având a se prezenta, pe lângă observarea dispozițiilor reglementare în vre-o Duminică sau sărbătoare în parohie spre a face cunoștință cu poporul.

Zărnești, în 30 Ianuar 1922.

Oficiul protopresbiterial al tractului Bran în înțelegere cu comitetul parohial.

Ioan Hamzea
protopop

Spectacole în Sibiu

La Apollo, Marți: Film cu Fr. Bertini. În pregătire: Orfanul înghețat. — La Urania: Marți și zilele următoare până Vineri: Doi copilași, dramă sentimentală.

Casa din Sibiu, strada Școalei de înțot Nr. 28 (cârciumă și restaurant)

este de vânzare

pe lângă condițiuni favorabile

Cumpărătorul va putea prelua cârciuma și restaurantul și locuința proprietarului actual. (31) 1-1

Informațiuni mai detaliate se dau în biroul avocatului Dr. Lazar Mátyás din Sibiu, str. Cisnădiei Nr. 28.

La Librăria arhidiecezană se afiă de vânzare

Cuvântări bisericesti

de arhimandritul Ilarion Mircea, egumenul sfintei mănăstiri Precista-Mare din Roman, cuprinzând 41 predici pentru Duminicile din Paresimi, 9 Duminici după Rosalii și la unele sărbători de peste an. Prețul 14 Lei.

La Librăria Arhidiecezană din Sibiu se afiă de vânzare următoarele

Tipărituri

Pentru școalele secundare:

Ziarul de casă.
Ziare de clasă pentru licee și civile, comerciale.
Coale pentru registrele de exhibite.
Tipărituri pentru bugetele școlare.
Procese verbale la examenele particulare.
Tipărituri pentru inventarele localelor școlare.
Bilet de informație la însușări pt. fiecare elev.
Bilet de admoniarea elevilor.

Pentru școalele primare:

Registre pentru absenții și clasificării.
Matricole școlare.

Anunțuri și reclame

Singurul ziar care poate fi întrebuințat pentru anunțuri și reclame în cercurile preoțești din Ardeal, este

Telegraful Român

Anunțuri și reclame se primesc la Administrația ziarului, în Sibiu, strada Măcelarilor Nr. 45.

Casă de vândut

Strada Roșiori (Schützengasse) Nr. 16

Oferte se vor înainta la Sedria orfanală, Fritz Jauernig, Strada Mitropoliei 4, et. I, până la 8 Martie c.

(29) 2-3

În editura Comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane a apărut:

Istoria desrobirii religioase a românilor din Ardeal în secolul XVIII

de

Silviu Dragomir,

profesor universitar, membru al Academiei Române.

Vol. I.

Cu 150 documente anexate.

Prețul 20 Lei.

Au sosit la Librăria Arhidiecezană

Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Noutăți literare: povestiri, călătorii, cărți pentru copii medicale, pedagogice, economice, povești; diverse biblioteci ca: Biblioteca pentru toți, Minervei, Căminul, Semănătorul, Scriitorii români, Steaua, Flacăra, Clipe de uitare, Scriitorii celebri, Foi volante, Pagini alese din scriitorii români. Biblioteca Universală

La Librăria arhidiecezană se afiă de vânzare:

Istoria bisericăsească a rom. ardeleni

de

Dr. Ioan Lupaș,

profesor universitar și membru al Acad. române

Mersul trenurilor

Plecarea din gara Sibiu:

- 8:10 — Turnul Roșu, Piatra Olt, București, cu legătura la Piatra-Olt spre Craiova.
- 2:50 — Copșa-mică, Cluj, Orade, legătură la Copșa cu acceleratul Arad, Budapesta, Viena.
- 3:40 — Agnita, Sighișoara.
- 4:30 — Vințul de-jos, Arad, din Arad legătură spre Timișoara, dela Simeria (Piski) spre Petroșeni.
- 5:25 — Copșa-mică, cu legătură spre Orade, Halmeu (accelerat) și cu trenul de persoane spre Brașov—București.
- 5:30 — Cisnădie.
- 8:10 — Făgăraș, Brașov.
- 13:50 — Turnu Roșu, Piatra Olt, București, cu legătură din Piatra-Olt spre Craiova.
- 16:30 — Copșa-mică, legătură spre Cluj, Orade și Brașov, București.
- 16:50 — Cisnădie.
- 17:30 — Vințul de-jos cu legătură spre Arad.

Sosirea în gara Sibiu:

- 4:55 — Din București, Piatra-Olt, Turnu-roșu.
- 7:03 — Cisnădie.
- 7:30 — Arad, Vințul de-jos,
- 8:55 — Brașov, Făgăraș.
- 11:40 — Copșa-mică, din direcția Orade.
- 16:35 — Făgăraș, Brașov.
- Cluj și București, Brașov.
- 12:55 — Sighișoara, Agnita.
- 15:55 — Brașov, Făgăraș.
- 16:23 — București, Piatra Olt, Turnu-roșu.
- 18:35 — Cisnădia.
- 21:05 — Copșa mică.
- 22:45 — Copșa-mică, din direcția Oradea, Cluj și București, Brașov.
- 24:00 — Arad, Vințul de-jos, din direcția Timișoara.

Editura și tiparul tipografiei arhidiecezane.

Redactor responsabil: Dr. George Proca.